

Kolijevka moga djetinjstva

Vratio sam se iz škole, upalio televizor i zažmirio na nekoliko sekunda. Tada otvorih oči i vidim da mobitel pokazuje 18 sati. U početku me uopće nije brinulo što sam prespavao pola dana, jer se bliži kraj polugodišta. Pomislih kako škola traje još samo tri dana i tada se sjetih da sam dobio zadaću da napišem sastavak o svojem zavičaju. Odlučio sam da neću pisati o njemu, već o jednom mjestu koje mi je ostalo u pamćenju i, još bitnije, ostalo mi je duboko u srcu. To mi mjesto veoma puno znači jer sam upravo na njemu proveo polovinu djetinjstva. To su jedno dvorište i u njemu jedna kuća na Zibelu, u kojoj sam provodio dane sa svojom bakom. Na žalost, kuću smo morali prodati jer je bila sve oronulija i uskoro više nije nikome trebala. Sjećam se kao da sam jučer u vrtu brao zrelo grožđe i ljuljao se na ljuljački koju je napravio moj djed. Nekada, ali rijetko, prolazim ulicom u kojoj je moja najdraža kuća. Sve je drugačije. Ljuljačke više nema, grmlje je počupano, loza je obrezana... Osim fizičkog izgleda, ipak je nešto ostalo ondje, a to su moja duša i sreća. To se nikada neće promijeniti. Čija god sada bila

ta kuća, ja ću uvijek duboko u sebi osjećati da je ona moja. Osim svih mojih doživljaja iz djetinjstva koji su se upravo u njoj zbili, ona me veže za još nešto, bitnije od svega. Ne govorim o nekom događaju, predmetu ili emociji, već o jednoj osobi. Ta je osoba moj djed Vlado. Često se sjećam kako smo on i ja gledali utakmice na televiziji i zajedno jeli kikiriki. Neprocjenjivo! To je osjećaj koji nikada neću zaboraviti. Evo, sve sam vam sažeto opisao, jer bih o toj kući mogao pričati do sutra. Želim vam svima reći da cijenite i poštujete mjesto na kojem živite i osobe s kojima živite, jer će poslije za sve biti kasno.

Lukas Pasarić, 7. A
OŠ 22. lipnja, Sisak

Mentorica: Ljubica Šporčić

Moja (otprilike) normalna obitelj

Moja je obitelj (otprilike) normalna. Moja je mama nedavno završila fakultet i gotovo poludjela od učenja. Dok uči, voli piti instant-kavu pa joj kažem da popije jednu rakijicu jer će ju više ugrijati. Moj tata... on je druga priča. Trebao bi na dijetu i svi ga na to prisiljavamo, ali ništa od toga. Jednom je rekao kako je za nešto zapeo pa sam mu odvratio da je toliki da i za zrak zapinje, a mama se „odvalila“ od smijeha. Hvala Bogu što je završila taj fakultet pa više neće bit' živčana. A kad je spremala ispite, Bože sačuvaj, svi smo morali bježat' iz kuće. Što se moje sestre tiče - teški odlikaš, na brata se bacila. Volim ju zezat', kao i ona mene, ali svima vam predlažem da je ne pitate da vas nečemu podučiti ili vas nešto nauči, jer ćete dobit' letvom ili nećete ostat' u jednom komadu. Sve u svemu, mi smo jedna (otprilike) normalna obitelj.

Ivan Matej Hoke, 8. B, OŠ Banova Jaruga
Mentorica: Sanja Feltrin

Vaši najljepši ljubavni stihovi...

Ona me neće

Kad sam je vidio,
nisam znao što sam,
ni tko sam. Za dio sebe
nisam znao.
Od pogleda njenog,
poletio bih od sreće.
Sve bih joj dao,
al' ona me neće.

Ante Preloščan, 5. B
OŠ 22. lipnja, Sisak
Mentorica: Ljubica Šporčić

Jer ljubav je sve

Da ljubavi nema, ni svijeta bilo ne bi.
Da ljubavi nema, ne bi bilo ničega
Jer ljubav je sve.
Ljubav je poštena, ona se ne prsi,
Ne hvali i ne oholi.

Kristijan Štimac, 8. A
OŠ Banova Jaruga
Mentorica: Sanja Feltrin

Hvalospjev ljubavi

Ljubav bez tebe
nezamisliv je pojam.
Ljubav je svijet radosti.
Ljubav je putovanje kroz
maštu.

Ljubav je zanemarivanje
loših stvari.
Ljubav je ružičasti svijet.
Ljubav je ti, ti si ljubav.

Tea Potužak, 8. B
OŠ Banova Jaruga
Mentorica: Sanja Feltrin

Haiku

Sjedim u klupi
i lovim njegov pogled.
Sunce se smije.

Učimo o drami,
ne razmišljam o tome.
U bajci sam.

Katarina Bebek, 6. C
OŠ Sveta Nedelja
Područna škola Rakitje
Mentorica: Boni Radačić

Moja prva ljubav

Sjajne smeđe oči,
Duga plava kosa,
Blistav širok osmijeh,
vedar duh i
Sjajan drug.
To je ona - moja prva ljubav.
Čekam je u školi,
Čekam je na cesti,
Čekam je u nadi
Da me moja prva ljubav
iznenadi.

Ante Baiutti, 5. A
OŠ 22. lipnja, Sisak
Mentorica: Ljubica Šporčić

